

Voorzitter,

We behandelen vanavond een onderwerp dat in onze ogen eigenlijk hier niet behandeld zou moeten worden. Zowel vanuit het oogpunt van medemenselijkheid met de asielzoekers als mede vanwege het onvermogen van de internationale gemeenschap om adequaat met conflicten om te gaan. De oorzaak van de aanwezigheid in Nederland van een groot deel van de asielzoekers ligt in diverse brandhaarden in de wereld die niet opgelost worden. Deze problemen lossen we vanavond ook niet op. Dat mensen op de vlucht gaan voor geweld kunnen we heel goed begrijpen. Wat het CDA betreft heeft een menswaardige opvang in de regio hierbij de voorkeur boven opname in de EEG. Bij opvang in de regio kan na beëindiging van de conflicten vooral ingezet worden op terugkeer naar de geboorte grond. Heropbouw van de plaatselijke gemeenschap dient dan plaats te vinden door terugkeer van de vluchtelingen.

Maar voorzitter, helaas hebben we te maken met een andere werkelijkheid. Asielzoekers blijven niet in hun regio maar staan aan de poorten van Europa en melden zich ook in Nederland. We kunnen daarbij onze ogen niet sluiten voor de problematiek van tijdelijke opvang van deze asielzoekers tijdens hun asiel procedure. Deze vraag is een primaire zorg voor de landelijke overheid. Doch, ook deze kan dit niet alleen en heeft medewerking nodig van lokale overheden om asielzoekers menswaardig op te vangen. Als Lisse hebben we hier al mee te maken gehad tijdens de crisisopvang afgelopen winter.

Voorzitter, door het COA is nu de vraag aan ons gesteld of wij mee willen werken aan het realiseren van een AZC voor maximaal 500 asielzoekers voor een periode van 5 jaar.

Op basis van dit verzoek van het COA is het college een open proces gestart dat vanavond afgerond wordt door besluitvorming door de Raad. Door middel van dit proces is vooral geïnventariseerd hoe er door onze inwoners over deze vraag gedacht wordt. Waarbij wij op voorhand stellen dat het ons niet toekomt om een waarde oordeel over standpunten of meningen te hebben zoals deze tijdens het proces zijn geuit. Waarbij we op voorhand weten dat welke keuzes ook gemaakt zouden worden, er groepen inwoners teleurgesteld zullen zijn met de uitkomsten van de besluitvorming. We moeten er voor zorgen dat we als gemeenschap van Lisse ook over dit onderwerp met elkaar in gesprek blijven met respect voor meningen en standpunten van zowel voor- als tegenstanders. We zijn dan ook blij dat een grote groep inwoners de moeite heeft willen nemen om hun standpunten, meningen, gevoelens en bedenkingen aan ons kenbaar te maken. Ook vanavond zien we weer een groot aantal inwoners die gebruik hebben gemaakt van het spreekrecht in de Raad om hun gevoelens, meningen en standpunten met ons te delen. Daarvoor nogmaals onze dank aan hen, ook voor de respectvolle wijze waarop we tot op heden met elkaar zijn omgegaan.

Voorzitter, als CDA hebben we steeds als voorwaarden gehad dat de noodzaak van een AZC voldoende aangetoond dan wel aannemelijk gemaakt moest worden, en dat we het gevoel moesten hebben dat er voldoende draagvlak is binnen de gemeenschap van Lisse om mee te werken aan de realisatie van een AZC en onder welke randvoorwaarden. Op deze zaken komen we terug.

Voorzitter, dan ons dilemma. Dat heb ik al eerder geprobeerd samen te vatten in de keuze tussen De Barmhartige Samaritaan aan de ene kant en "Wij zijn ook geen gekke

Henkie” aan de andere kant. De barmhartige Samaritaan in ons zegt dat we vluchtelingen een plaats moeten bieden in de herberg. Waarbij we er van uitgaan dat op grond van medemenselijkheid hen een menswaardig verblijf moet worden aangeboden. De crisis opvang zoals we die gehad hebben was voor de korte termijn acceptabel. Het is duidelijk dat tijdens de procedure een meer menswaardige opvang vereist is. Lisse wordt nu gevraagd daar haar medewerking aan te verlenen.

Dan voorzitter, we zijn als samenleving ook geen gekke Henkie (in mijn geval gekke Keesie). Hierbij doet zich de eerste vraag voor: is in voldoende mate door het COA aangetoond dat deze extra opvang capaciteit noodzakelijk is. Deze vraag is in het proces niet veel gehoord, doch is wel bepalend voor de besluitvorming. Het is dan ook goed dat het college dit opnieuw vastgesteld wil hebben op het moment dat zij de bestuursovereenkomst tekent. Hierbij willen we vastgesteld zien dat, bij een positief besluit vanavond, ten tijde van het tekenen van de bestuursovereenkomst, dit in voldoende mate onderbouwd wordt en de noodzaak nogmaals vastgesteld wordt. We zullen bij de beoordeling van de bestuursovereenkomst aandacht besteden aan deze (cijfermatige) onderbouwing.

Voorzitter dan het onderdeel draagvlak.

De peiling van het draagvlak onder onze inwoners heeft veel reacties opgeroepen. Over de cijfermatige uitslag kan verschillend gedacht worden. Er kan niet miskend worden dat een grote groep, die zich heeft laten horen, tegen het vestigen van een AZC is van welke omvang dan ook. Hiertegenover staat een kleinere groep die zonder meer in willen gaan op het verzoek tot het vestigen van een AZC voor het gevraagde aantal van 500 asielzoekers. Echter de grootste groep heeft aangegeven tegen de komst van een ACZ te zijn tenzij een lager aantal of voor de komst te zijn mits een lager aantal. Ook het gevoel van veiligheid was een onderwerp dat vaak genoemd werd. Het college heeft dit alles vertaald in het nu voorliggende College- en Raadsvoorstel.

We denken dat dit voorstel, ondanks een niet onaanzienlijke groep tegenstanders, recht doet aan de gevoelens zoals tot op heden geuit zijn. Door een aantal sprekers is dit vanavond ook onderschreven.

In een democratie mag van ons Raadsleden worden verwacht dat wij de gevraagde inbreng van de Lisserse gemeenschap serieus nemen en afwegingen maken die leiden tot een afgewogen en zo breed mogelijk gedragen standpunt en besluit.

Een enkeling heeft aangegeven dat zij de vraagstelling van het COA in een referendum voorgelegd hadden willen zien. Los van de haalbaarheid van een referendum over dit onderwerp, leert dat de uitkomst hiervan alleen ja of nee oplevert en verder geen onderbouwing geeft waarom iemand ja stemt of nee.

Hierbij kennen we een democratie gebaseerd op vertegenwoordiging door Raadsleden en worden wij geacht in onze besluitvorming het gevoel van de Lissese gemeenschap te verwoorden.

Voorzitter, dan de overige randvoorwaarden. Uit de diverse reacties tot op heden komt vooral het beeld naar voren dat grote groepen van onze inwoners zich al dan niet terecht zorgen maakt over de eigen veiligheid en de veiligheid in zijn algemeenheid. In een aantal gevallen werd gesproken over de mogelijkheid dat Jihadstrijders zich onder de asielzoekers zouden kunnen vinden. We begrijpen deze angst gevoelens. Deze kunnen we niet wegnemen. Aan de andere kant: de asielzoekers zijn er en er is geen garantie te geven dat er zich geen terroristen onder hen bevinden. Dichter bij huis is er de angst voor het risico van aanrandingen en andere misdrijven. Deze gevoelens

kunnen en willen we niet wegnemen. Wel spreken de feiten anders. Afgelopen maandagavond hadden wij als CDA Lisse een openbare ledenavond over dit onderwerp met Jos Wiene, niet alleen portefeuillehouder asielzoekers bij de VNG maar ook burgemeester van Katwijk. Hij gaf ons een inkijk in het aantal bij de politie gemelde incidenten per asielzoeker op beide AZC in relatie tot het aantal bij de politie gemelde incidenten per inwoner van Katwijk. Hierbij lag het aantal gemelde incidenten per asielzoeker substantieel lager dan per inwoner van Katwijk. Waarbij hij niet zonder trots meldde dat op basis van deze incident meldingen Katwijk de meest veilige gemeente in de regio is. Gelukkig zijn we als Lisse daarbij goede tweede. Doch de cijfers kunnen een gevoel niet wegnemen. We zullen dan ook door middel van het (mede-) indienen van amendementen daar bijzondere aandacht voor vragen in de bestuursovereenkomst.

Voorzitter, daarbij denken we als CDA dat deze risico's ook te beperken zijn indien er actief wordt ingezet op een zinvolle dagbesteding door de asielzoekers. Ledigheid is immers des duivels oorkussen. Voor kinderen betreft dit het volgen van onderwijs en voor volwassenen kan dit inhouden: het leren van Nederlands, het verrichten van arbeid of vrijwilligerswerk dan wel het volgen van een opleiding. Bij volwassenen heeft dit als voordeel dat bij het verkrijgen van een status zij sneller kunnen integreren en een volwaardige bijdrage kunnen leveren aan de Nederlandse samenleving. Terwijl zij bij mogelijke terugkeer naar hun land van herkomst extra bagage hebben om daar hun bijdrage te leveren aan de heropbouw van de samenleving aldaar.

Voorzitter, door middel van een aantal nog in te dienen amendementen en moties stellen we voorwaarden en wensen voordat we in beginsel instemmen met het voorstel en geven we het college randvoorwaarden mee welke naast de reguliere onderwerpen nader ingevuld moeten worden in de bestuursovereenkomst. Daarnaast willen we nog kort reageren op de gevraagde termijn voor ontheffing van het bestemmingsplan. We vinden dit een goede zaak dat na 5 jaar het pand planologisch zijn huidige bestemming terugkrijgt. Eventuele aanpassing van de bestemming zal dan opnieuw aan de Raad voorgelegd moeten worden. Ondanks de opmerkingen die hierover gemaakt zijn vinden we de gevraagde periode een overzienbare periode en daardoor acceptabel.

Voorzitter, tot zover onze bijdrage in eerste termijn. We wensen het college bij een positief Raadsbesluit vanavond veel wijsheid en godszegen toe bij de verdere uitwerking van dit besluit. Ook hopen we dat zowel voor- als tegenstanders begrip blijven opbrengen voor een ieder zijn afwegingen en de keuzes zoals deze vanavond worden gemaakt. Laat dit de kracht zijn van onze gemeenschap: respect voor elkaars afwijkende meningen en keuzes. Door één van de tegenstanders van dit voorstel is de hoop uitgesproken dat de voorstanders van een AZC hun doelstellingen respecteren, zoals ook zij de meningen en standpunten van de voorstanders respecteren. Voorzitter, als voor- en tegenstanders van dit besluit dit kunnen dan zijn we als gemeenschap uiteindelijk winnaar. Respect voor elkaar is de basis voor iedere intermenselijke verhouding.

CDA, 29 juni 2016
Marianne Bergman
Gerrit Meiland
Rob van Reisen
Kees van der Zwet